

ده نکته درباره یک خبر ۲

عباس عبدي

تذکر: پس از انتشار بخش اول این یادداشت دوستي پرسید که هدف انداختن آقای قالیباف از ریاست مجلس است؟ چون اصلا چنین چیزی در ذهنم نبود و نیست توضیح میدهم. به نظرم ریاست ایشان گارانتی است، آنقدر هم میفهمم که در این موارد دخالت نکنم. این یادداشتها هم علیه آقای قالیباف نیست اصولا بنده اغلب به موضوعات میپردازم و نه اشخاص. در اینجا، اهمیت افراد بسیار کمتر از ساختار است که قلم را صرف آنان کرد.

ادامه یادداشت:

۴- آیا خطای فرزندان را به حساب پدران و مادران باید نوشت؟ آیا خطای همسر را به حساب شوهر باید نوشت؟ به طور کلی در این باره قاعده ثابتی نیست. رفتار شخص سیاستمدار نقش اصلی را در این ماجرا دارد. اجازه دهید به همین مورد بپردازیم. چرا پسر آقای قالیباف در دفاع از پدرش متنی را منتشر کرد؟ جز اینکه رابطه پدر و پسری، آنان را در سیاست به یکدیگر پیوند زده است؟ چرا دختر او یا خودش توضیح نداد؟ چون آنان يك خانواده هستند و پیوندهای سیاسی دارند.

هر گاه خانواده واحد سیاسی شد، خوب و بد آن به حساب همه نوشته میشود. مثل دیگر خانوادههای سیاسی ایرانی. متأسفانه در ایران این قاعده جاری است و بسیاری از سیاستمداران، رفتارهای خانوادگی دارند. در خانواده سیاسی ارتقای جایگاه زن و فرزند به واسطه پدر است. پس بر اساس قاعده منطقی «من له الغنم فعلیه الغرم»؛ هر کس غنیمت میبرد غرامت میپردازد، باید داوری کرد. اگر سیاستمدار از ابتدا خرج خود و خانواده را به کلی جدا کند، در این صورت هیچ مسوولیتی متوجه او نیست.

۵- آیا واکنش آقای قالیباف مناسب بود؟ اصولا عیار سیاستمداران و طرفداران آنان هنگام اقناع و توجیه افکار عمومی درباره خطاها و پرسشها معلوم میشود. ظاهرا ایشان گروه مشاوره کارکشته ندارد. او در همه فعالیتهای سیاسیش ابتدا پرتوان میآمد، ولی در دقیقه ۹۰ بازی را میبخت. چرا؟ چون مشاور آگاه و دلسوز ندارد و ظاهرا قادر به تصمیمگیری موثر نیست. برای مثال گفتند او با این سفر مخالف بوده. بعد کسی پاسخ نداد پس چرا رضایت خروج از کشور را داده؟

گفتند توطئه يك نهاد خاص عليه رييس مجلس است. نگفتند كه اين چه حكومت يكدستي است كه عليه رييس مجلسش توطئه امنيتي مي‌كنند؟ گفتند بيمار بوده و به خانه نميرفته! به علاوه چرا در چنين شرايطي احتياط نمي‌كند و مانع چنين سفر خانوادگي نميشود؟ اين واكنشها نشان داد كه حداكثر افق ديد مشاوران محترم تا يك متری است و تصوري از ابعاد ماجرا و پاسخهاي متقابل و احتمالي ندارند. هر سرمه‌اي كه مي‌خواهند به چشم ماجرا بکشند، آن را كورتر مي‌كنند. پاسخهاي شخص آقاي قاليباف نيز نوعي جدل و حاشيه‌روي بود و هيچ چيزي را روشن نكرد. يكي ديگر نوشته بود كه رفتن خانواده هاشمي به سد لتيان در روز عاشورا چه فرقي با تركيه رفتن خانواده قاليباف وسط ماه رمضان داره؟ توجه ندارد كه اول؛ آن را خود آقاي هاشمي نوشته و پنهانكاري و رياكاري نكرده بود. دوم؛ براي همان كار كلي حمله به او كرديد كه به گمان من هم تا حدي منطقي بود كه يك روحاني كه رييس‌جمهور هم هست نبايد در آن روز چنين كند. اين‌گونه دفاعيات بدتر از هر حمله‌اي است. ديگري گفته بود كه □ به نظر من اگر همين سرخ رو دنبال كنيد، مي‌توانيد بفهميد كي لو داده كه حاج قاسم تو كدوم پرواز بوده؟ اين حد از حرفهاي بربط زدن براي توجيه و حل يك رفتار نه چندان مهم نوبر سياست نواصولگرايانه است. براي توجيه و دفاع از اين كار، يكي تصوير خانوادگي غيرمنسجم از آنان ارايه مي‌دهد. ديگري ياد طرح صيانت مي‌افتد و مي‌گويد بقيه مسوولان از اين موارد بدتر دارند!! بايد طرح صيانت را تصويب كرد. خلاصه وجود چنين مدافعاني، فرد را از وجود هر مخالفی بي‌نياز مي‌كند. سومي هم به عنوان دفاع از رييس مجلس گفته كه اين يك پروژه امنيتي عليه رييس مجلس است و پاي يك نهاد در ميان است، اين ادعا به تعبيري تف سربالاست، زيرا اين چه حكومت و چه مجلسي است كه در يك ساختار كاملاً يكدست عليه رييس مجلس چنين توطئه امنيتي مي‌كنند و اتفاقي هم عليه توطئه‌كنندگان نمي‌افتد؟ به علاوه فرض كنيم چنين باشد، رييس مجلس بايد پيشاپيش متوجه اين تعقيب و مراقبت‌ها عليه خانواده‌اش و خودش باشد و در اين صورت مطلقاً اجازه ندهد كه چنين سفری انجام شود. از اينها گذشته آیا نمي‌توان پرسيد: ساختاري كه عليه رييس مجلس خود تجسس رسمي كند كه قطعاً خلاف قانون و مستوجب مجازات است، با ديگران و شهروندان عادي چه خواهد كرد؟ ديگري هم به شكل مضحكي ماموريتهاي انقلابي و خيالي براي اين سفر جعل مي‌كند. ديگري هم همه ارزشهاي ديني را براي ماله‌كشي ماجرا خرج مي‌كند. به نظرم اين‌گونه دولتمردان و گروه‌هاي مشاوران‌شان بايد در فعاليتها و رويکرد سياسي خود تجديد‌نظري اساسي كنند./ ادامه دارد

منبع: روزنامه اعتماد 28 اردیبهشت 1401 خورشیدی